

10 δίω Ἀλεξάνδρῳ Ὑψηλαντῶν ὄχ' ἀρίστῳ.
 ὅς γὰρ εἴη σοφίῃ πικυνῆς τε φραδομοσύνησι
 Γαῖαν τήνδε πάρος δεινῶς πολέμοιοι κακοῖσι
 τειρομένην ἐσάωσεν, ἀτὰρ ναέτησιν ἔθηκεν
 ὀλβιοδαιμονίην, βίον ἤτυχον, εὐνομίην τε,
 οἳ' ἐσθλὸς θεράπων βασιλῆϊος, ἀρχὸς εὖς τε,
 οἷα δικασπολίῃ τε κεκασμένος, εὖσεβίῃ τε.

Τὸν, Κωνσταντίνε Πτόλις ἰρή γείνατο Πάτρι
 ὡς εὐηγενέων ὡς ἐσθλῶν τ' ἐκ Γενετήρων·
 ὡς μὲν ἰδέσθ' ἀγαθόν, τῶς δὲ φρένας ἠδὲ φυήν τε·

20 ἐν δὲ πύκα θρέψασκε δαιμοσύνη τ' ἀρεταῖς τε,
 ἤθεσί τ' εὐκόσμοις· ἢ δ' εὐμαδίῃ πολυῖδριν
 ῥεῖα μιν ἐκτέλεσε, γλωσσάων τ' ἴδμονα πολλῶν.
 ἰδομοσύνη δ' ἀρίθην ἐῖ ματὰ πάντεσι θῆκε,
 φραδομοσύνη πυκινὴ τε καὶ ὀπλότερόν περ ἐόντα
 ῥεῖα μιν, ἀσέρα ὡς εἰλβοντ' αἴγλη τε φάος τε·
 τῶς γὰρ ὄγ' εὐπατρίδῃσι μετέπρεπεν ἠΐθεοῖσι.
 ταῖ δ' ἄμφω πτερύγεσσι εἰκότε τόνδ' ἀνάειραν,
 καδδ' ἄρ' ἀνακτορίοις ἐνὶ θέντο τε κηδεμονῆα
 πρήγμασι προσατέοντ' ἀρχῶν ἀμφοῖν Δακιάων.
 30 αἰδ' ἐπεὶ ἐν αὐτῷ κλέος ἄσπετον ὥπασαν ἔνθα
 πᾶν πινυτῶς ἀνύοντι· τὸν αἰ γ' Ἰδρυσαν ἔπειτα
 ῥήϊα παρ κρατερῶ μέγαν Ἐρμινῆ Βασιλῆϊ,
 εὐρὺ ἀνάσσοντι χθονὸς Ὀθμανῶν ἀγερώχων,
 τῶρ ὑποδοιαὶ ἕασσι δάλασσαι, τρισσὰ δὲ γαίης.